Pregaria.cat

Actua

Aquell pessigolleig... tot parant l’oïda

Per MiguelAM el dc., 29/05/2019 - 08:00

Les 8 tocades. Matí de diumenge. Tanco la porta. Enrere queden les 16 trucades ateses des de les 10 del vespre de dissabte. Anit, en creuar la porta d'arribada m'hi movien l'esperit de servei, de donació, de poder prestar escolta atenta a les inquietuds dels que truquen al Telèfon de l'Esperança. El cap ocupat en si sabria estar a l'alçada, si podria donar la qualitat adequada, si se'm faria llarga la nit. Atrapada en mi. Pel matí, en tancar la porta de la cabina d'escolta, clara consciència de tant de bé rebut. Més enllà dels tòpics del voluntariat quan diem que rebem més del que donem. Certesa d'una serena sensació de presència. Certesa que no depenia sols de de mi, sinó de la confiança de sentir que som sostinguts quan ens hi disposem.

Cada veu angoixada que trucava m'era mestra. Mestra en l'aprenentatge de la vida. Oportunitats per sentir que en cada vibració, to, mot... a través de l'audiòfon del telèfon s'hi amaguen sospirs, llàgrimes, batecs i anhels de vida teixida de vulnerabilitats: les de la malaltia mental, les de com portar un plat a taula, les del voler i doldre d'una relació afectiva, les del buit del sense-sentit, les de la soledat punyent, les del fill a la garjola, les de l'addicció... Ocasions també per auscultar-me mentre escoltava, per observar com he reaccionat davant les veus que posen paraula als seus neguits i com m'han fet de mirall. Com m'han estat baròmetre d'indicadors de precarietat social, de necessitats bàsiques no cobertes, d'invisibilitat.

Al capdavall, fan que cada cosa que ha passat al llarg de la plàcida nit, hagi estat Mestra per a mi. No pas plàcida, la nit, per aquell plaer defora, sinó per aquella consciència d'estar i ser on som. Una bona ocasió d'escoltar la vida de Déu que batega en tantes vulnerabilitats humanes. Regal de restar amatent a les guspires de sagrat que hi ha en tota veu que gosa trucar.

El primer pas... la intrepidesa de sentir-se necessitat i marcar el 934144848. Trencar la primera llança... confiar en les 180 veus amigues. Les de les 180 persones que paren la seva oïda els 365 dies de l'any a la veu d'anònims que busquen qui els escolti, qui aposti per la dignitat de les seves històries de vida. Veus anònimes escoltades per oïdes també anònimes, desinteressades, que durant 50 anys han sostingut aquest servei. Més de 25.000 trucades ateses, amb un increment del 25% en els darrers 5 anys, indicador de les necessitats socials creixents.

Així em rebien la M. José i l'Alberto, en el relleu del torn d'escolta. Ambdós porten més de 20 anys parant l'oïda, amb la seva sensibilitat. Ella em diu: cada cop que sona el telèfon em ve aquell pessigolleig a la panxa. Mentre el mantingui, paga la pena seguir al Telèfon de l'Esperança.

Tot plegat, sensibilitats unides per l'invisible de les ones. Posant de relleu el valor de l'escolta per connectar amb l'esclat de Vida que transita en cada vida.